

حدیث غدیر

قبل از ورود در بحث از سند و دلالت «حدیث غدیر» بر خلافت و جانشینی بلافصل مولانا امیرالمؤمنین علیه السلام، ناگزیریم به يك یا دو متن از حدیث غدیر که در مصادر معتبره اهل سنت موجود است اشاره نمائیم:

احمد بن حنبل (رئیس فرقه حنبلی ها) در کتاب «مسندش» به سند صحیح از زید بن ارقم چنین نقل می کند که: همراه رسول خدا صلی الله علیه (وآله) وسلم در وادی بنام «خَمّ» فرود آمدیم، سپس پیامبر امر به نماز فرمودند و در شدت گرما نماز را بپا داشتند، پس از آن برای ما خطبه ای ایراد فرمودند، و برای آن سرور توسط پارچه ای که بر درخت خار تنومند بیابانی انداخته بودند سایبانی مهیا شده بود، سپس آن بزرگوار در ضمن خطبه اش چنین فرمودند: آیا نمی دانید و شهادت نمی دهید که من نسبت به هر مؤمنی از خودش به او سزاوارترم؟ همه مخاطبین در جواب گفتند: آری، حضرت فرمودند: پس هرکه من مولای اویم پس علی مولاست او را، خدایا دشمن باش هرکه با علی دشمن است، و دوست بدار آنکه با او از در دوستی درآید.

و نسائی، صاحب کتاب «سنن» (یکی از کتب ششگانه و معتبر نزد اهل سنت) به سند صحیح از ابی الطّقیل از زید بن ارقم چنین نقل می کند:

هنگامی که رسول خدا صلی الله علیه (وآله) وسلم از حجّة الوداع مراجعت می فرمود و در غدیر خَمّ فرود آمد امر فرمودند که بوته های بزرگ را از ریشه به درآورده و در يك جا جمع نمودند (که به این ترتیب، جای بلندی فراهم آمد که حضرت بر فراز آن ایراد خطبه نمایند) سپس فرمود: گویا بسوی حقّ تعالی خوانده شده ام پس اجابت دعوت او را نمودم (اخبار است به قرب رحلت)، و بدرستیکه در میان شما دو گوهر گرانبها بجای می گذارم، یکی از آن دو بزرگتر از دیگری است: قرآن کتاب خدا، و عترتم که اهل بیت من هستند، پس توجه داشته باشید که بعد از من درباره آن دو چگونه رفتاری خواهید داشت، پس بدرستیکه آن دو هرگز از یکدیگر جدا نمی شوند تا اینکه بر من در حوض کوثر وارد شوند، سپس فرمودند: خداوند مولای من است و من ولیّ هر مؤمنی هستم، پس از آن دست علی را گرفته فرمود: هرکس من ولیّ اویم پس این علی ولیّ اوست، خدایا دوست بدار کسی را که دوست اوست، و دشمن باش کسی را که دشمن اوست.

ابوالطّقیل می گوید: به زید بن ارقم گفتیم: آیا خودت این کلام را از رسول خدا (صلی الله علیه وآله وسلم) شنیدی؟ زید گفت: بدرستیکه (و در بعضی از الفاظی که از زید نقل شده، بجای «بدرستیکه» گفت: والله) در آن سرزمین تیغزار احدی نبود مگر اینکه با چشمش آن حضرت را مشاهده کرد و دو گوشش این کلام را شنید.

این بود متن حدیث شریف غدیر با دو عبارت به سند معتبر از زید بن ارقم.